

De Drie-eenheid in het verlossingswerk

door: Kris Tavernier

God de Vader

Het beeld dat zo vaak getekend wordt van God de Vader is dat van een Rechter. Dat op zich is zo erg niet, maar de indruk wordt gewekt dat de Vader erop uit is om te veroordelen, dat de Vader wil veroordelen. Niets is minder waar: 'De Vader zélf heeft ons lief' (vgl. Joh. 16:27; 17:23b).

Let erop hoe de Heer Jezus Christus herhaaldelijk zegt in Johannes 17 dat Hij *gezonden is door de Vader* (vs. 3-4, 8, 18, 21, 23, 25; zie ook 6:38; 12:44). Hetzelfde wordt geleerd in het (waarschijnlijk) meest bekende vers van de bijbel: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon *gegeven* heeft, opdat eenieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld *gezonden*, opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar *opdat de wereld door Hem behouden zou worden* (Joh. 3:16-17; vgl. 1 Joh. 4:9-10).

Er komt een dag dat Hij zijn Zoon zal zenden om te oordelen. Dat gebeurt op de dag die Hij (de Vader; Matt. 24:36; Marc. 13:32) bepaald heeft (Hand. 17:31), omdat Hij móet oordelen. Maar al eeuwen lang laat Hij bekering verkondigen om mensen te behouden voor dat oordeel (vs. 30). Al eeuwen lang wacht Hij om die dag te laten aanbreken (vgl. 2 Petr. 3:9).

Ik denk dat de motivatie en het hart van de Vader nu al erg duidelijk bewezen is: de Vader gaf de Zoon. Toch wil ik u nog een ontegensprekelijk vers tonen. Jezus zegt: 'Want dit is de wil mijns Vaders, dat een ieder, die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven heeft...' (Joh. 6:40). Het woord 'wil' is het Griekse 'thelema' van 'thelo'. Het betekent zoveel als wensen, een verlangend willen en daarbij aansluitend het nemen van een besluit of een voornemen. Zie ook 1 Timoteüs 2:4 waar ook zo'n 'willen' aanwezig is. Een willen dat leidt tot de redding van mensen.

Voor velen van ons lijkt het evident de Vader als *liefdevol* te zien. Voor veel anderen, getuige het pastoraat, is dit helemaal niet zo. Hoe spreek je tegen iemand over een liefdevolle Vader als die persoon een vader associeert met angst, onzekerheid en boeman, wispelturig en te vrezen? Als de vader een figuur was die meer sloeg dan knuffelde? Als de vader zowel heel

lief als enorm agressief kon zijn, afhankelijk van het alcoholgehalte in het bloed. Als de vader kon opvliegen zonder aanwijsbare oorzaak? Als de vader meer kleineerde en bespote dan steunde en bemoedigde? Hoe spreek je over de Vader, die altijd hoort, tegen iemand die nooit aandacht kreeg van zijn vader? Van wie de vader er nooit was? Daarom is het zo belangrijk dat er een juist beeld gevormd wordt van God de Vader.

God de Zoon

De Vader heeft *gezonden* en de Heer Jezus is *gekomen*: 'Maar hiertoe ben Ik in deze ure gekomen' (Joh. 12:27b, vgl. 6:38, Heb. 10:7, 9). Waarom? De Heer zegt: 'als Ik van de aarde verhoogd ben' (vs. 32), sprekend over zijn kruisdood (vs. 33). De Zoon is in deze wereld gekomen en Hij wist heel goed waarvoor. Ons zou het zeker afgeschrikt hebben, maar Hem niet. Hij kwam. 'Het is volbracht' (Joh. 19:30), sprak Hij overwinnend aan het kruis.

De Heer Jezus is niet beroofd van zijn leven, zoals dat doorgaans wel het geval is bij moord. Hij *gaf* Zichzelf aan zijn moordenaars. '... omdat Ik mijn leven afleg om het weder te nemen. Niemand ontnemt het Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af' (Joh. 10:17-18). Hij kon tegen Pilatus zeggen: 'gij zoudt geen macht tegen Mij hebben, indien het u niet van boven gegeven ware' (Joh. 19:11).

Toen Jezus aan het kruis hing werd Hij bespot en gehoond: 'Kom van het kruis af, red Uzelf als U dat kunt' (zie Luc. 23:35-39). Ze hadden er helemaal geen idee van dat Hij dat zo zou kunnen. Hij hoefde maar de legerscharen van de engelen te bevelen: 'Of meent gij, dat Ik mijn Vader niet kan aanroepen en Hij zal Mij terstond meer dan twaalf legioenen engelen terzijde stellen' (Matt. 26:53). Zelfs de satan erkende dit al aan het begin van Jezus' openbare dienst (Luc. 4:10-12). '... de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven' (Gal. 2:20). De Zoon gaf Zichzelf (Heb. 9:14), ook voor mij! Neem de tijd en dank Hem omdat Hij niet Zichzelf redde, maar u en mij.

God de Heilige Geest

Over de Heilige Geest vinden we in dit verband het minst. Dat is meestal zo, Hij lijkt hoofdzakelijk op de achtergrond te blijven. Toch is Hij ook God, een persoon van de Drie-eenheid. Gelukkig gunt Hij ons een blik op Zijn werk rond het offer in het eerder geciteerde vers: ‘... hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die *door de eeuwige Geest* Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft’ (Heb. 9:14). Hoewel we zojuist gezien hebben dat de Vader de Zoon gezonden heeft en dat de Zoon gekomen is om Zichzelf te geven, zien we hier dat de Zoon dit deed door (of: in de kracht van) de Geest.

De drie-enige God

Het is opmerkelijk in de Schrift dat de drie goddelijke personen soms haast niet te onderscheiden zijn van elkaar; ze zijn dan ook één, een drie-enig God. In het O.T. wordt 2550 keer het woord ‘Elohim’ gebruikt, wanneer God genoemd wordt (bijv. Gen. 1:1). Dit is een meervoudswoord. ‘Elowahh’ is het enkelvoud. Letterlijk zou men dus ‘Goden’ moeten lezen. De Schrift doet dit om duidelijk te maken dat God uit drie personen bestaat en toch één is. ‘Hoor Israël: de Heer (enkelvoud: Yhwh), onze God (meervoud: Elohim) is één Heer (enkelvoud: Yhwh)’ (Deut. 6:4). Wanneer het gaat over de Vader en de Zoon, krijgen we teksten zoals: ‘wie Mij (Jezus Christus) gezien heeft, heeft de Vader gezien’ (Joh. 14:9; vgl. vs. 7) en ‘Ik (Jezus Christus) en de Vader zijn één’ (Joh. 10:30; vgl. 13:20).

In Johannes 14:18 zegt de Heer Jezus tegen zijn discipelen: ‘Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u’, net nadat Hij gezegd heeft dat Hij heengaat (vs. 2) om hen plaats te bereiden en daarna terug te komen (vs. 3). In de tijd tussen vers 2 en 3 laat Hij hen niet als wezen achter, maar komt tot hen. Dit is eigenaardig. Bovendien zei Hij ook dat er een andere Trooster (TE: voorspraak; Gr. *paraklètos*) zou komen (vs. 16), namelijk de ‘Geest der waarheid’ (vs. 17, 16:13; vgl. vs. 6 ‘Ik ben de waarheid ...’). Het lijkt mij dat wij hier weer zo’n verweving (ditmaal tussen de Heer Jezus Christus en de Heilige Geest) zien die wij menselijk niet kunnen begrijpen, maar alleen kunnen zien met het oog van het geloof. Enkele teksten kunnen ons helpen. ‘... maar de Geest van Jezus’ (Hand. 16:7). ‘... de Geest Gods ... de Geest van Christus ... Christus in u’ (Rom. 8:9-10). ‘God heeft de Geest zijns Zoons ...’ (Gal. 4:6). Nu we het hebben over de Heer Jezus Christus en de Heilige Geest, is het ook mooi om te zien dat deze momenteel beiden als ‘*paraklètos*’ (lett. ‘iemand die de zaak van een ander op zich neemt en te hulp komt’) optreden. De Heer Jezus in de hemel (1 Joh. 2:1), en de Heilige Geest op aarde (Joh. 14:26; 15:26; 16:7).

Al deze gegevens maken duidelijk dat alle drie personen van de drie-enige God *samen* gefunctioneerd hebben in het werk van Golgotha. Alle drie de Goddelijke personen *wilden* en *werkten* om het offer van Golgotha tot stand te brengen! Ook bij de opstanding zien we dat zij alledrie betrokken zijn. De Vader in Hebrreeën 13:20. Jezus Christus stond zelf op (vgl. Joh. 2:19, 10:18), en de werking van de Geest vinden we in Romeinen 1:4 en 8:11.

Oorsprong: [KT 09-03-2007](#)

© Oude Sporen 2007